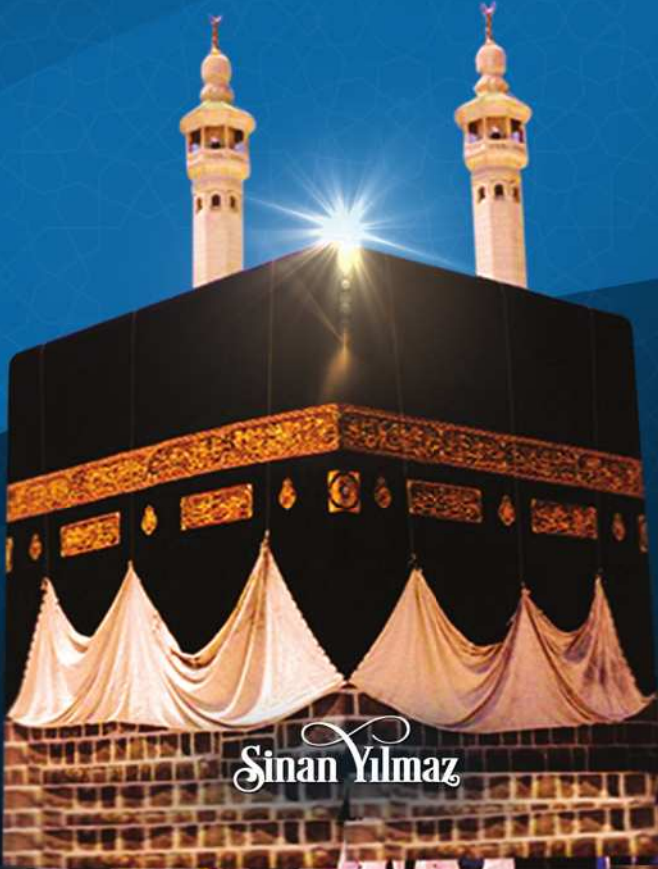

Ehl-i Sünnet Savunması Kitaplığı: 2

TEBERRÜK HAKTIR

Kur'an ve Sünnet Işığında
Teberrük

Sinan Yılmaz

Ehl-1 Sünnet Savunması Kıtaplđı: 2

TEBERRÜK HAKTIR

Kur'an ve Sünnet Işığında
Teberrük

Sinan Yılmaz

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ	4
TEBERRÜK HAKKINDA KUR'AN'DAN DELİLLER	5
BİRİNCİ DELİL	5
İKİNCİ DELİL	8
ÜÇÜNCÜ DELİL	12
DÖRDÜNCÜ DELİL	13
BEŞİNCİ DELİL	15
ALTINCI DELİL	17
HADİS-İ ŞERİFLERDE TEBERRÜK	21
BİRİNCİ DELİL	21
İKİNCİ DELİL	21
ÜÇÜNCÜ DELİL	22
DÖRDÜNCÜ DELİL	23
BEŞİNCİ DELİL	24
ALTINCI DELİL	25
YEDİNCİ DELİL	26
SEKİZİNCİ DELİL	28
DOKUZUNCU DELİL	30
ONUNCU DELİL	30
ON BİRİNCİ DELİL	31
ON İKİNCİ DELİL	32
ON ÜÇÜNCÜ DELİL	32
ON DÖRDÜNCÜ DELİL	33
ON BEŞİNCİ DELİL	33
ON ALTINCI DELİL	35
ON YEDİNCİ DELİL	35

*Bu eserde teberriüğün varlığını önce ayet-i kerimelerle, sonra da hadis-i şeriflerle ispat edeceğiz. Bu metinlerde yer alan konuların tamamı **www.ehlisunnetinanci.com** sitesinde video olarak mevcuttur.*

Sevgili kardeşlerim, bu eserimizde “**teberrük**” bahsini işleyeceğiz.

Teberrük, bereket istemek manasındadır. Bir şey vasıtasıyla, berekete ve feyze nail olmayı ifade eder. Tanımı biraz daha açacak olursak, şöyle ifade edebiliriz: Bir kimseye olan muhabbetten dolayı, ona ait olan eşyalara ve onun yaşadığı yerlere hürmet göstermek, “**teberrük**” kelimesiyle ifade edilmiştir.

Bizler teberrük bahsini işlerken, Peygamber Efendimiz (asm)’in sakal-ı şerifi merkezli işleyeceğiz. Çünkü ülkemizde, teberrük niyetiyle en çok ziyaret edilen sakal-ı şeriftir. Ve maalesef her Ramazan’da, sakal-ı şerifi ziyaret edenler, bir kısım insanlar tarafından şirke düşmekle itham edilmektedirler. Teberrüke şirk nazarıyla bakan bu Vehhâbî zihniyet, mukaddes eşyaya yapılan hürmeti reddetmekte, onlara hürmet gösterenlere de müşrik damgasını vurmaktadır.

Bizler bu eserde, Vehhâbî zihniyetin ne kadar yanıldığını kati bir şekilde ispat edeceğiz. Eserimizin tamamını okuduğunuzda, aklınızda hiçbir şüphe kalmaksızın, teberrükün ve sakal-ı şerif ziyaretinin caiz olduğuna hükmedeceksiniz. Elbette inayet ve tevfik Allah’tandır. Sözü daha fazla uzatmayalım ve şimdi teberrükün caiz olduğuna dair Kur’an’dan Birinci delilimize geçelim.

TEBERRÜK HAKKINDA KUR'AN'DAN DELİLLER BİRİNCİ DELİL

Benî İsrâîl'in Sandığa Teberrükü, Bakara Suresi 248. Ayet.

Teberrükün caiz olduğuna dair göstereceğimiz Birinci Kur'an delili, Bakara suresinin 248. ayet-i kerimesinde bahsi geçen sandıktır. Önce 39. sayfada anlatılan kıssanın özetini beyan edelim:

Benî İsrâîl, kendi peygamberlerine gelerek bir hükümdar göndermesini isterler ve bu hükümdarla Allah yolunda savaşacaklarına söz verirler. Allah Teâlâ onlara, Talut ismindeki zatı hükümdar olarak gönderir. Ancak Talut fakirdir; bu yüzden Benî İsrâîl onu hükümdar olarak kabul etmek istemez. Kendilerinin, hükümdarlığa daha layık olduklarını iddia ederler.

Bunun üzerine Peygamberleri onlara şöyle der:

أَنْ يَأْتِيَكُمْ التَّابُوتُ إِنَّ آيَةَ مَلِكِهِ Şüphesiz onun hükümdarlığının delili **size sandığın gelmesidir** **فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ** O sandıkta Rabbiniz'den bir sekine vardır.

O sandıkta ne vardır? Rabbinizden bir sekine...

Sekîne: Maddi ve manevi bereketler ve feyizler demektir. İşte o sandıkta böyle bir sekine vardı. Benî İsrâîl bu sandıkla, Allah'ın rahmet ve bereketine mazhar olurlardı.

Fahrurrazi, Ebussuud, Hazin, Kurtubi ve Alusi tefsirlerinin beyanlarına göre; Benî İsrâîl, Hz. Musa'nın vefatından sonra bozulup isyan edince, Cenab-ı Hak onlara Amalika kavmini musallat etti. Bu kavim sandığı onlardan aldı. Daha sonra Mevla Teala, Talut'un hükümdarlığına bir alamet olarak, melekleri vasıtasıyla o sandığı tekrar Benî İsrâîl'e gönderdi. Ayette geçen: **تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ** O sandığı melekler taşır ifadesi, sandığın melekler tarafından taşınarak onlara getirildiğini bildirmektedir.

Kıssanın detayını tefsir kitaplarına havale edelim. Burada bilmemiz gereken şey şudur:

Benî İsrâîl'in, kendisiyle bereketlendiği bir sandık vardır. Kur'an'ın ifadesiyle: **فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ** O sandıkta Rabbimiz'den bir sekine vardır. Onlar bu sandığa hürmetle, sekineye, yani feyze ve berekete mazhar olurlar. Sonra günahları sebebiyle bu sandık onlardan alınır ve daha sonra Talut'un hükümdarlığına bir alamet olması için, melekler tarafından taşınarak tekrar Benî İsrâîl'e iade edilir.

Şimdi, berekete medar bu sandık üzerinde biraz daha derinlemesine tahlil yapalım:

Bir sandık, bir tahta parçası, izni ilahiyle maddi ve manevi bereketlere ve feyizlere sebep olabiliyor. Ona hürmet gösterenler, onun bereket ve feyzinden istifade edebiliyor. Ve ona hürmet ve saygı gösterilmesini de Allah istiyor. Hürmet gösterilmediği anda da o sandığı onlardan alıyor.

Şu noktayı anlamak lazım: Bereket ve feyiz, sandığın zatî malı değildir; ona Allah tarafından konulmuştur. Her bereket, her nimet ve her ihsan, ancak Allah'ın hazinesinden çıkar. Ondaki gayri ihsana sahip olabilecek hiç kimse yoktur. Lakin Allah Teâlâ, şu hikmet dünyasında sebeplerle iş görür. Meyveyi, ağacın dalına takar... Sütü, ineğin memesiyle içirir... Suyu, bulutla akıtır... Sebzeleri, toprağın eliyle bize sunar. Ve hakeza... Her nimet bizlere bir sebeple gelir.

Hakiki iman, sebebi inkâr etmek değil; o sebep üzerinde Allah'ın rahmet elini görmektir. Sebebi inkâr eden, rahmetten mahrum kalır...

Tefsirini yaptığımız ayet-i kerimede bahsi geçen sandık, sadece bir vasıta. Ondaki sekine, onun malı değildir; mal sahibi, ancak ve ancak Allah Teâlâ'dır. Lakin Allah Teâlâ o sandığı bereketine bir sebep ve feyzine bir vasıta yapmıştır.

O halde burada yapılması gereken şey, tevhid namına sandığı yakmak değil; o sandığa Allah hesabına saygı göstermek ve ondan gelen sekineyi Allah'tan bilmektir. Bu, hem tevhid, hem de akıldır. Şimdi, teberrükü inkâr edenlere bazı sorular soralım.

Teberrükü inkâr edenlere şu soruları soruyoruz:

Allah Teâlâ bir sandığa, bir odun parçasına feyiz ve bereket koyabiliyor ve onu rahmetine vesile yapabiliyor. Ona hürmet gösterenler, Allah'ın rahmetine ulaşıyor. Siz bunu Kur'an'da okuyorsunuz.

- *Acaba Peygamberimizin mübarek vücudundan kopan sakal-ı şerifin, Allah katında bir odun parçası kadar değeri yok mu?*

- *Bir sandığa Allah hesabına hürmet gösterenler sekîneye mazhar oluyorlar da Peygamberimizin sakal-i şerifine, Allah hesabına hürmet gösterenler niye sekineye mazhar olmasınlar?*

- *Sandığa hürmet şirk olmuyor da Peygamberimiz (asm)'in sakal-i şerifine hürmet niçin şirk oluyor?..*

Zannım şu ki, siz o zamanda yaşıyordunuz, sandığa hürmet gösterenlere müşrik der ve ilk fırsatta sandığı ateşte yakardınız. Eee sizin aklınız bu kadar çalışır... Bu kadar çalıştığı için, Peygamber Efendimiz (asm)'in sakal-ı şerifini ziyaret edenlere müşrik diyorsunuz.

Size soruyorum: *Bir sandığa feyiz ve bereket koyan Rabbimiz, en sevgili kulunun vücudundan kopmuş sakalına niçin bir feyiz ve bereket koymasın, niçin onu rahmetine bir vesile yapmasın?..*

Bizler, sakal-ı şerif ziyaretinde sakalı, ayetteki sandık gibi kabul ediyoruz. Feyzin ve bereketin hakiki sahibi değildir. Her feyiz ve bereket, ancak Allah'ın hazinesinden çıkar. Lakin Allah, bazen bir sandıkla bunu kullarına ulaştırır, bazen bir sakalla, bazen de şu maddi alemde olduğu gibi ağaçla, koyunla, bulutla ve başka bir sebeple...

Tevhid, sebepleri inkâr etmek değildir. Tevhid, sebepler üzerinde, müsebbibulesbabı, yani sebepleri yaratan Allah'ı görmektir. Hakiki tevhid budur. Siz hakiki tevhidden ne kadar uzaksınız, tevhid namına sebepleri inkâr edip akıldan istifa ediyorsunuz...

Ey sakal-ı şerif ziyaretine şirk diyenler! Şimdi benim şu sorularıma cevap verin:

1. Eğer teberrük niyetiyle eşyaya hürmet göstermek haram olsaydı, Allah Teâlâ o sandığa sekine koyar mıydı?

2. Onların sandığa hürmet göstermelerini emreder miydi?

3. Hürmetsizliklerine bir ceza olarak sandığı onlardan alır mıydı?

4. Sandığı kaybetmelerinden sonra, Talut'un hükümdarlığına alamet olsun diye bu sandığı onlara iade eder miydi?

Bakın, bereketi Allah'tan bilmek kaydıyla bir sandığa dahi hürmet gösterilebiliyor. O halde, Allah katında, sandıktan bin derece daha fazla kıymeti olan Peygamberimiz (asm)'in sakal-ı şerifine, *-bereketi Allah'tan bilmek şartıyla-* hayli hayli hürmet gösterilebilir ve ziyaret edilebilir!.. Sandığa hürmet göstermek şirk olmuyorsa, Peygamberimiz (asm)'in mübarek sakalına hürmet göstermek asla şirk olamaz...

Dilerseniz Birinci delilimizi bu şekilde noktalayalım ve şimdi İkinci delilimize geçelim...

İKİNCİ DELİL

Hiz. Yakup (as)'ın Gümlekle Teberrükü, Yusuf suresi 93. Ayet

Teberrükün caiz olduğuna dair göstereceğimiz **İkinci Kur'an delili**, Yusuf suresinin 93. ayet-i kerimesinde anlatılan hadisedir. Kıssanın özeti şu şekildedir:

Yakup (as), evladı olan Hiz. Yusuf'tan ayrı kalmanın üzüntüsüyle görme yetisini kaybeder. Mısır'a aziz olan Hiz. Yusuf, yıllar sonra kardeşlerini bulur ve babasının durumunu onlardan öğrenir. Bunun üzerine Hiz. Yusuf, kardeşlerine şöyle der:

اَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا Bu gümleğimi götürün **أَيُّ** Onu babamın yüzü üzerine koyun **يَأْتِ بِصِيرٍ** Görmesi gelir.

Hiz. Yusuf'un kardeşleri gümleği alarak babalarına dönerler. Kur'an bu sahneyi şöyle anlatır:

فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ Ne zaman ki müjdeci geldi **أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ** Gümleği

babasının yüzü üzerine koydu قَارَتَدَّ بَصِيرًا Görmesi birden geri geldi.

Ayette açıkça gördüğünüz gibi, Hz. Yakup (as), Hz. Yusuf'un gömleğini teberrük niyetiyle yüzüne sürmüş ve bunun neticesinde şifa bulmuştur.

Şimdi, bu ayet-i kerimler üzerinde biraz daha derinlemesine tahlil yapalım ve teberrükü inkâr edenlerin kör gözlerine bazı noktaları sokalım:

Hz. Yusuf, babasının âmâ olduğunu öğrenince ona gömleğini göndermiş ve gömleği yüzüne sürmesini istemiş. Başka bir ifadeyle: **Hz. Yusuf babasından, şifa niyetiyle gömleğine tevessül etmesini istemiş.** Gömleğini göndermesinin manası budur. Hz. Yakup da bunu kabul etmiş ve şifasına vesile olması niyetiyle Hz. Yusuf'un gömleğini tevessül ederek yüzüne sürmüştür.

Şimdi, teberrükü inkâr edenlere şu soruyu soruyoruz:

- Gömlekle, gözlerin açılması arasında fiziki bir bağ var mıdır? Hayır, hiçbir fiziki bağ yoktur! Yani gömlek, göze görme yetisini verebilecek bir kabiliyeti zatında taşımamaktadır. O halde Hz. Yusuf bu gömleği niçin göndermiştir? Gömleği göndereceğine, sadece ellerini açıp babası için dua etseydi ya! Niçin gömleği vesile yapıyor ve teberrük niyetiyle gönderiyor? Niçin babasından gömleğine tevessül etmesini istiyor?

Teberrük şirkse, Hz. Yusuf, babasını -hâşâ- şirke mi davet ediyor?...

Peki ya Hz. Yakup (as)?.. O da gömleği alıp yüzüne sürüyor. Yani şifa niyetiyle gömleğe tevessül ediyor. Teberrük niyetiyle eşyaya mura-caat caiz olmasaydı, Hz. Yakup (as) şöyle demez miydi: **"Ben şifa için hiçbir şeye teberrükte bulunmam. Bu şirk'tir. Ben sadece dua ederim."** Bunun gibi şeyler demesi lazım gelmez miydi? Ama dememiş ve teberrük niyetiyle gömleğe tevessül etmiş. Demek teberrük caizdir.

Zaten "Teberrük," neticeyi Cenab-ı Hakk'tan bilerek, bir eşyaya tevessül etmektir. Bu şuna benzer: Nasıl ki insan, bir doktora gider; onun doktora gitmesi, Allah'ın şifa vermesi için fiili bir duadır. Yine doktorun verdiği ilacı şifa niyetiyle içer; bu içiş, yine fiili bir duadır. Yani kişi ilacı içerken şöyle düşünür:

"Ya Rab! Şifa ancak senden gelir ve Şâfi ancak sensin. Doktora gitmem ve bu ilacı içmem, senin bana, sebeplere yapışmamı emretmenden dolayıdır. Ben doktora gitmekle ve bu ilacı içmekle ancak senin emrine uydum. Yoksa ne tabip ve ne de ilaç bana şifa verebilir. Şifa ancak senin hazinenden çıkar."

İşte nasıl ki doktora giden ve ilacı içen böyle itikat ederse ve böyle itikat etmeliyse, Hz. Yakup da böyle itikad ederek teberrükte bulunmuş ve şöyle düşünmüştür:

"Ya Rab, gözümü kapatan sensin, onu açacak olan da ancak sensin. Dünyanın bütün tabipleri toplansa, senin iznin ve inayetin olmadan gözümü açamaz. Ben, katında makbul olan Hz. Yusuf'un gömleğine tevessül ediyor ve bu tevessülümle senden gözüme şifa vermeni istiyorum!.."

İşte Hz. Yakub'un niyeti de budur. Zira teberrük eden, bereketi, teberrük ettiği eşyadan bilmez. O eşyayı, ancak Allah'ın rahmetine bir perde ve bir vesile bilir. Zaten teberrükü inkâr edenlerin anlayamadığı şey de budur. Şimdi bu izahlardan sonra, teberrükü inkâr edenlere bazı sorular soralım

Teberrükü inkâr edenlere şu soruyu soruyoruz:

Bir gömlek... bir bez parçası... Hz. Yusuf'un bedenine değmekle bir şeref kazanıyor ve gözün açılması gibi bir berekete vesile olabiliyor...

- *Acaba Peygamber Efendimiz (asm)'in mübarek vücudundan kopan kılların, Hz. Yusuf'un gömleği kadar değeri yok mu?...*

- *Bir bez parçasını, Hz. Yusuf'un ihlası hürmetine şifaya vesile yapan Rabbimiz, Peygamberimizin sakal-ı şerifini, O'nun nübüvveti hürmetine, niçin rahmet ve bereketine vesile yapmasın?*

- *Bunları akıldan uzak görüp, sakal-ı şerif ziyaretine şirk demenizin sebebi nedir?..*

Hem şunu da sormak istiyoruz:

- Bereketlenmek maksadıyla eşyaya hüürmet göstermek şirkse, Hz. Yusuf gömleğini babasına ne diye gönderdi ve yüzüne sürmesini ne diye istedi? Haşa, Hz. Yusuf şirk olan bir ameli mi işledi?

- Ve Hz. Yakup gömleği yüzüne niçin sürdü? Niçin şifasına gömleği vesile yaptı?

- Eşyaya teberruk niyetiyle iltica etmek şirk olsaydı, Hz. Yakup gömleği yüzüne sürer miydi? Yoksa siz imanı ve tevhidi, Hz. Yusuf'tan ve Hz. Yakup'tan daha mı iyi biliyorsunuz?..

- Hz. Yakub'un gömleği yüzüne sürmesiyle, bizlerin sakal-ı şerifi öpmemiz arasında ne fark vardır?

Arada hiçbir fark yoktur! Gömleğe tevessül caizse, sakal-ı şerife tevessül de caiz olmalıdır. Gömleğe tevessül caizdir; çünkü bu ameli Hz. Yusuf ve Hz. Yakup işlemişlerdir. Bu iki peygamberin şirk olan bir ameli işlemesi düşünülemez. **Madem gömleğe tevessül caizdir; o halde sakal-ı şerif ziyareti de caiz olmalıdır.**

Yok, sakal-ı şerif ziyaretine caiz değildir, dersiniz; **"Gömleği yüze sürmek de caiz değildir."** demek zorundasınız. Bunu dediğinizde de Hz. Yusuf ve Hz. Yakub'a şirki isnat etmek zorunda kalırsınız.

İşte sizler için bir çıkmaz... Ne yapacaksınız?.. Ya sakal-ı şerif ziyaretini caiz kabul edeceksiniz ya da Allah'ın iki peygamberini şirke düşmekle itham edeceksiniz. Başka yolunuz yok...

Herhalde mesele iyice anlaşıldı, sözü daha fazla uzatmaya gerek yok. Teberrukün ve sakal-ı şerif ziyaretinin caiz olduğuna dair **İkinci delilimizi** burada noktalayalım ve şimdi **Kur'an'dan Üçüncü delilimize** geçelim.

ÜÇÜNCÜ DELİL

Teberrükün caiz olduğuna dair göstereceğimiz **Üçüncü Kur'an delili**, Tâhâ suresinin 12. ayet-i kerimesidir. Bu ayet-i kerimede Rabbimiz, Hz. Musa'ya şöyle buyurmaktadır:

إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوًى **فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ** **Ayakkabılarını çıkar** **Çünkü sen mukaddes bir vadi olan Tuva'dasın.**

Teberrükü inkâr edenler diyorlar ki: "Eşya mukaddes olamaz, eşyaya saygı ve hürmet göstermek şirktir." Onlar böyle diyor, peki Kur'an **Tuva hakkında ne diyor? Diyor ki, Tuva mukaddes bir vadidir.**

Ve O vadiye karşı Hz. Musa'dan ne isteniyor? Ayakkabılarını çıkarması, yani oraya yalın ayak basması, ona hürmet ve saygı göstermesi isteniyor. Hani eşya mukaddes olmazdı ve hani eşyaya karşı hürmet göstermek şirkti!..

Sevgili kardeşlerim inanın, teberrükü inkâr edenlerin, Kur'an'la yakından uzaktan hiçbir alakası yoktur. Ve şuna inanın, zikrettiğimiz; **"Ayakkabılarını çıkar, çünkü sen mukaddes bir vadi olan Tuva'dasın."** ayeti, ayet değil de hadis olsaydı, bunlar hemen inkâr ederler ve *"Bu hadis uydurmadır!.."* derlerdi. Ayet-i kerime açıkça, Tuva'nın mukaddes bir vadi olduğunu ve oraya ayakkabıyla basılamayacağını beyan etmiş.

Gerçi etmiş de ne olmuş, bu Vehhâbî zihniyet ayete bakar mı? Bakmaz... Eğer baksaydı, Arafat'a gittiğimiz zaman, o içler acısı haleti görmezdik... Şimdi meselemizi sakal-ı şerif ziyaretine bağlayalım.

Teberrükü inkâr edenlere şu soruyu soruyoruz:

Bir toprak parçası mukaddes olabiliyor, bunu ayetten işitiyorsunuz. Ona ayakkabıyla basmak yasaklanıyor, yani ona karşı hürmet ve saygı isteniyor, bunu da ayetten işitiyorsunuz. Şimdi diyebilir misiniz ki, *"Tuva da bir vadi, şu benim köydeki de bir vadi, ikisi de toprak, arada hiçbir fark yoktur."* Diyemezsin kardeşim!..

Evet ikisi de vadi, ikisi de toprak; ancak Allah birisine mukaddes

demiş ve ayakkabıyla basmayı yasaklamış; diğerine ise bu rütbeyi vermemiş. O halde Tuva'ya saygı göstereceksin; değil kirletmek, ayakkabıyla bile basmayacaksın.

- Peki, bir toprak parçası izni ilahiyle mukaddes olabiliyor ve bu sayede diğer topraklardan ayrılabiliyorsa, **Peygamber Efendimiz (asm)'in sakal-i şerifi niçin mukaddes olmasın** ve diğer sakallardan niçin ayrılması?..

- Peygamberimiz (asm)'in mübarek sakalının, Allah katında bir toprak parçası kadar değeri yok mu?..

- Tuva'ya mukaddes deyip hürmet isteyen Rabbimizin, Peygamberimiz (asm)'in sakalını mukaddes kılması ve ona karşı hürmet istemesi akıldan çok mu uzaktır ki, bunu kabulde zorlanıyorsunuz?

Ne diyelim, Allah size akıl fikir versin. Ve Ümmet-i Muhammedi sizlerin şerrinden muhafaza etsin.

Kardeşlerim, meselenin kıyasını sizlerin tefekkür alemine bırakıyor ve teberrüke dair **Üçüncü Kur'an delilimizi** burada sonlandırıyoruz. Dördüncü delilimizde buluşuncaya kadar hepimiz Allah'a emanet olunuz.

DÖRDÜNCÜ DELİL

Teberrükün caiz olduğuna dair göstereceğimiz **Dördüncü Kur'an delili**, Bakara suresinin 158. ayet-i kerimesidir. Bu ayet-i kerimede Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ Şüphesiz Safa ve Merve Allah'ın şiarlarındandır.

Safa ve Merve neydenmiş? Allah'ın şiarlarındandır...

Safa ve Merve, birkaç metre boyunda iki küçücük tepedir; hac veya umre yapılırken, arasında say yapılır. Zaten bir çoğunuz bu iki tepeyi bilmektesiniz. İşte Cenab-ı Hak bu iki tepe hakkında "**Allah'ın şiarlarındandır.**" buyurmuş. Peki, şiar olunca ne oluyor? Sorumuza cevabı

Hac suresi 32. Ayeti versin:

فَإِنَّهَا مِنْ كَيْدِ الشَّيْطَانِ الَّذِي يَصِفُكَ كَيْدًا وَهُوَ يَصِفُكَ كَيْدًا Kim Allah'ın şiarlarına saygı gösterirse **وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللَّهِ تَقْوَى الْقُلُوبِ** Şüphesiz bu, kalbin takvasındandır.

Şiara saygı neydenmiş? Kalbin takvasından.

Peki, Safa ve Merve neydi? Allah'ın şiarı. O halde Safa ve Merve'ye saygı göstermek, kalbin takvasındandır. Yani her kimin kalbi takva sahibiye, o kişi, Safa ve Merve'ye ve diğer şiarlara saygı gösterir. Kim de saygı göstermezse, onun kalbinin takvası yoktur. Ayet-i kerimeler bu manaya gelmektedir.

Teberrükü inkâr edenler diyorlar ki: “Eşya mukaddes olamaz, eşyaya saygı ve hürmet göstermek şirktir.”

Şimdi biz de onlara soruyoruz:

- Madem eşyaya hürmet göstermek şirk, o halde hadi gidin Safa ve Merve tepesine, üstünü kirletin ve ona saygısızlık yapın... Yapabilir misiniz? Yapamazsınız!.. Haa, siz yaparsınız, ama bu Kur'anî olur mu?..

Hem diyebilir misiniz ki: “Bunlar da tepe, bizim köydeki de tepe; ikisi de aynı.” Diyemezsiniz, çünkü **Allah Safa ve Merve tepesini İslam'ın şiarı olarak vasfetmiş** ve onlara bu makamı vermiş; sizin köyünüzdeki tepe ise şiar değildir.

Köyünüzdeki tepeye yaptığınız muameleyi, Safa ve Merve'ye yapamazsınız. Ve yapmamak, kalbin takvasındandır...

- Hani eşyaya hürmet şirkti? Allah Safa ve Merve'ye saygı göstermemizi emrediyor. Eşyaya hürmet şirk olsaydı, Allah bunu emreder miydi?..

Safa ve Merve'ye saygı gösterenlere Kur'an, kalbi takva sahibi derken; sizler müşrik diyorsunuz. Biraz aklınız varsa, Kur'an'dan ne kadar uzak olduğunuzu anlarsınız. Şimdi meselemizi sakal-ı şerif ziyaretine bağlayalım.

Şimdi teberrükü inkâr edenlere şu soruyu soruyoruz:

Bir tepe, İslam'ın şiarı olabiliyor. Ona hürmet ve saygı göstermek kalbin takvasından; hürmetsizlikse takvasızlığından olduğunu Kur'an beyan ediyor. Siz de bunu işitiyorsunuz.

- *Bütün bunlardan sonra nasıl olur da "Eşyaya hürmet şirktir, sakal-ı şerif ziyareti şirktir." diyorsunuz?*

- *Bir tepeyi şiar yapan ve ona karşı hürmet isteyen Rabbimiz, Peygamberimiz (asm)'in sakalına karşı hürmet istemez mi? Peygamberimiz (asm)'in sakalının, Allah katında bir tepecik kadar değeri yok mu?*

- *Halbuki şu alemini, Peygamberimiz (asm) hürmetine yaratmış. Hürmetine alemlerin yaratıldığı bir zatın sakal-ı şerifi veya diğer eşyaları, bir tepeden daha fazla hürmete layık değil midir?*

Kalbinde biraz takvası olan, sakal-ı şerife karşı nasıl hürmetsizlik eder, nasıl saygısızlık gösterir; ehli kalbin insafına soruyorum?..

Kardeşlerim, meselenin derinlemesine tefekkürünü sizlerin alemine bırakıyor ve teberrüke dair **Dördüncü Kur'an delilimizi** burada sonlandırıyoruz. **Beşinci delilde** buluşuncaya kadar hepiniz Allah'a emanet olunuz.

BEŞİNCİ DELİL

Teberrükün caiz olduğuna dair göstereceğimiz **Beşinci Kur'an delili**, İsra suresinin 1. ayet-i kerimesidir. Bu ayet-i kerimede, Mescid-i Aksa hakkında şöyle buyrulmaktadır:

بَارَكْنَا حَوْلَهُ O Mescid-i Aksa ki **الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي** Biz onun etrafını bereketlendirdik, mübarek kıldık.

Cenab-ı Hak Mescid-i Aksa'yı nasıl vafsetti? **Etrafını mübarek kıldığımız, çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa.**

Teberrükü inkâr edenler *"Eşya mübarek olamaz."* diyorlar. **Onlara soruyorum:**

- Ey "Eşya mübarek olamaz." diyenler, siz hiç Kur'an okumuyor musunuz?.. Bakın Allah ne diyor; **"Etrafını mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa."** diyor. Allah: **"Ben dilediğim eşyayı mübarek kılarım."** diyor, siz **"Kılamazsın, eşya mübarek olamaz."** diyorsunuz. *Nasıl bir söz söylediğinizin ve nasıl bir cinayet işlediğinizin farkında mısınız?*

Şunu bilin ki, Allah Teâlâ nasıl ki bir meyveye, bir gıdaya, bir ilaca fayda koyuyor ve onu bereketlendiriyorsa, aynen bunun gibi, bir mekana ve bir eşyaya da fayda koymakta ve o mekan ve eşyayı bereketine mazhar yapabilmektedir. Bu bereketli eşya ve mekanlardan beş taneyi, eserimizin bu bölümüne kadar öğrendik. Daha da çok öğreneceğiz.

Bazı eşya ve mekanların bereketini inkâr etmek, Kur'an'ın ayetlerini inkâr etmektir. Çünkü Kur'an, bazı eşya ve mekanlara bereket konulduğunu açıkça beyan etmektedir.

Mescid-i Aksa dan başka, kendisini bereket konulan bir mekan da **Kâbe-i Muazzama**'dır. Şimdi Kur'an, Kâbe hakkında ne demiş ona kulak verelim:

Âl-i İmran suresinin 96. ayeti kerimesinde şöyle buyrulur:

لَئِذَا بُعِثَ الْبَشَرُ لِنَاسٍ مُّبَارَكًا ۚ وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ
Şüphesiz ilk ev için kurulmuş insanlar için mübarektir. elbette o evdir ki Mekke'dedir. ve alemler için hidayettir.

Toplu manaya bakalım:

“Şüphesiz insanlar için kurulan ilk ev, Mekke'deki mübarek ve âlemlere hidayet kaynağı olan evdir, yani Kâbe'dir.”

Rabbimiz Kâbe'yi nasıl vâsfetti? Mübarek olmakla vâsfetti, aynı Mescid-i Aksa'yı vâsfettiği gibi.

O halde teberrükü inkâr edenlere yine soralım:

Allah Kâbe'ye mübarek diyor. Hani eşya mübarek olmazdı? Siz şimdi bu beyandan sora diyebilir misiniz ki, “*Kâbe de taş parçası, benim evim de taş parçası, ikisi de aynı, ikisine de aynı muameleyi yaparım, saygı hüürmet*

göstermem.” Diyemezsiniz, haa siz dersiniz, ama bu Kur'anî olur mu? Asla olmaz... Şimdi meselemizi sakal-ı şerif ziyaretine bağlayalım.

Teberrükü inkâr edenlere şu soruyu soruyoruz:

- Mescid-i Aksa ve Kâbe-i Muazzama, Kur'an'ın beyanıyla mübarek, yani kendisine bereket konulmuş yerlerdir. Acaba madde itibariyle taş olan bir yapıya Allah Teâlâ bereket koyabiliyorsa, Peygamberimiz (asm)'in sakalına niçin bereket koymasın? O sakala hürmet gösterip öpenleri niçin bereketlendirmesin?

- Peygamber Efendimiz (asm)'in sakal-i şerifinin Allah katında taş kadar kıymeti yok mu?

O taş ki, berekete mazhar olduğunda Kâbe-i Muazzama oluyor, **Mescid-i Aksa** oluyor ve diğer taş kardeşlerinden ayrılıyor. İşte o sakal da Peygamberimiz (asm)'in mübarek bedeninde bitince, diğer sakallardan ayrılıp bir berekete mazhar oluyor. İsmi aynı kalsa da bereketi yerle gök arası kadar farklı oluyor.

Kardeşlerim, arife işaret yeter sırrınca, artık meselenin derinlemesine tefekkürünü sizlerin tefekkür alemine bırakıyorum. Teberrüke dair **Beşinci Kur'an delilimizi** burada sonlandıralım ve şimdi **Altıncı delile** geçelim.

ALTINCI DELİL

Sevgili kardeşlerim, teberrükün caiz olduğu konusuna devam ediyoruz. Buraya kadar meselemizi beş ayet-i kerimeyle ispat ettik. Daha gösterebileceğimiz çok ayetler var. Her bir ayeti bir başlıkta incelemek, meseleyi gereksiz olarak uzatacağından, bu bölümde birçok ayetleri delil getirip, eşyanın mübarek ve mukaddes olabileceğini tekrar ispat edeceğiz.

Önceki başlıklarda konuyu derinlemesine tahlil edip, ayetler üzerinde derinlemesine tefekkür ettiğimizden, meselenin anlaşıldığını umuyoruz. Bu sebeple, bu başlıkta delil getireceğimiz ayetler üzerinde derinlemesine bir tahlil yapmayacağız. Meselemizin özü şudur:

Teberrükü inkâr edenler: "Eşya mübarek ve mukaddes olamaz. Eşyaya hürmet şirktir." diyorlar. Biz ise onların sözlerine karşı, Kur'an'ın mukaddes ve mübarek olarak vasfettiği eşyaları gösteriyor ve diyoruz ki: **"Hani eşya mukaddes olamazdı, bakın Kur'an bu eşyaları mukaddes olarak bildirmiş."** Onların sözlerini, Kur'an'ın ayetleriyle çürütüyoruz.

Şimdi Kur'an'ın mukaddes olarak bildirdiği bazı varlıklara bakalım:

A'raf suresi 137. ayette şöyle buyrulmuştur:

"Zayıf ve hakir görülen o kavmi (yani İsrailoğullarını), mübarek kıldığımız yerin doğularına ve batılarına varis kıldık."

Ayet-i kerimede geçen **"mübarek kılınan yer"** Hasan-ı Basri ve İmam Katade'ye göre Şam'dır. Bu ayet-i kerimede Şam'ın mübarek kılındığı açıkça bildirilmektedir.

Demek bazı mekanlar, diğer yerlere kıyasla üstün olabilir. Bereketlenmek maksadıyla o mekanlarda bulunmak, ne şirktir ne küfürdür ne de günahtır. Sadece Allah'ın bereketinden faydalanmaktır.

Enbiya suresi 71. ayette şöyle buyrulmuştur:

"O'nu ve Lût'u kurtarıp öyle bir yere kavuşturduk ki, o yerde âlemler için bereketler vardır."

Ayet-i kerimede geçen **"içinde bereketler bulunan yer"**, İbni Abbas Hazretlerine göre Mekke'dir.

Demek bir belde, Allah'ın mübarek ve mukaddes kılmasıyla başka beldelere üstün olabiliyor. Herhalde insanın vazifesi, Allah'ın mübarek ve mukaddes kıldığı bu mekanlara daha fazla hürmet göstermek ve o bereketten faydalanabilmek için o mekanları ziyaret etmektir.

Enbiya suresi 81. ayette şöyle buyrulmuştur:

"Süleyman'a da şiddetli esen rüzgârı boyun eğdirdik. Rüzgâr O'nun emriyle, içinde bereketler kıldığımız yere akıp giderdi."

Ayet-i kerimede geçen, **"içinde bereketler kılınan yer"**, İmam Sud-

di'ye göre Şam havalisidir. Bu ayet-i kerime de bazı mekanların mübarek ve mukaddes olabileceğini açıkça ispat etmektedir.

Neml suresi 8. ayette şöyle buyrulmuştur:

“Nihayet (Hz. Musa) oraya geldiğinde kendisine şöyle nida olunmuştu: ‘Ateşin yanında ve çevresinde bulunanlar mübarek kılınmıştır. Alemlerin Rabbi olan Allah münezzehtir.’”

Yine **Kasas suresi 30. ayette**, bu yer hakkında, **الْبُقْعَةُ الْمُبَارَكَةُ** Mübarek Vadi denilmiştir. Ayette geçen vadi, Tûr dağı civarındır. İbni Abbas Hazretleri, buradaki mübarek kılınmanın kutsallaştırılma olduğunu söyler.

Yine bu ifade şöyle anlaşılabilir:

Ateşin bulunduğu yer ki, burası mübarek bir bölgedir ve bu bölgenin etrafında bulunanlara bereket ihsan edilmiştir. Çünkü peygamberler oralardan gönderilmişlerdir. Onların dirileri de ölüleri de o bölgededir. Cenab-ı Hak, Hz. Musa ile konuştuğu o bölgeyi özellikle bereketlendirmiştir.

Sebe suresi 18. ayette şöyle buyrulmuştur:

“Onlarla, mübarek kıldığımız memleketler arasında, sırt sırta şehirler meydana getirmiştik.”

Ayette geçen "**mübarek kılınan memleketler**", İbni Abbas Hazretlerinin beyanına göre Filistin köyleridir. Gördüğünüz gibi, bu ayet-i kerime de bazı beldelerin mübarek kılındığını açıkça bildirmektedir.

Yine Maide suresi 21. ayette şöyle buyrulmuştur:

“Ey kavmim! Allah’ın sizin için yazdığı mukaddes toprağa girin.

Ayette geçen "**mukaddes toprak**," bazı müfessirlere göre; Eriha, Filistin ve Ürdün'ün bir kısmıdır.

Teberrükü inkâr edenler "*Eşya mukaddes olamaz.*" diyorlar. Halbuki ayet-i kerimede açıkça **الْأَرْضُ الْمُقَدَّسَةُ** denilerek yerin mukaddes oldu-

ğu açıkça bildirilmektedir.

Teberrükü inkâr edenler hâlâ bu ayetlere gözlerini mi kapayacaklar?

Cenab-ı Hak değil eşya ve mekanları, bazı geceleri bile bereketlendirmiş ve o gecelerin bereketinden istifade edebilmemiz için bizleri ikaz etmiştir. Mesela, **Duhan suresi 3. ayette**,

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ Şüphesiz biz onu mübarek bir gecede indirdik. buyrularak, **Berat gecesinin** mübarek olduğu haber verilmiştir. Siz şimdi bu ayet-i kerimeyi işittikten sonra diyebilir misiniz ki, bütün geceler aynıdır, birinin diğerine üstünlüğü yoktur. Diyemezsiniz, eğer dersiniz, Kur'an'ın bu ayetine karşı gelirsiniz.

Daha gösterebileceğimiz çok ayet-i kerimeler var, ancak işin bundan sonrası, malumu ilam etmek sadedinde olur ki, herhalde buna gerek yoktur. Bu sebeple meseleyi daha fazla uzatmıyor ve şimdi meselemizi sakal-ı şerif ziyaretine bağlıyoruz:

Teberrükü inkâr edenlere şu soruyu soruyoruz:

Bir gece mübarek olabiliyor. Bir belde mübarek olabiliyor. Bir toprak, bir vadi mukaddes olabiliyor. Bunları Kur'an'dan okuyoruz.

- *Pekala, Peygamberimiz (asm)'in sakal-ı şerifi niçin mübarek olmasın ve olamasın? Bunda aklınızın almadığı yer neresi? Bundan daha tabi bir şey var mıdır?*

Kaldı ki bundan sonraki konuda, sahabe efendilerimizin, Peygamberimiz (asm)'in sakalına ve eşyalarına karşı gösterdiği hürmeti işiteceksiniz.

- *Bütün bunlardan sonra hâlâ sakal-ı şerif ziyaretine şirk mi diyebilirsiniz?*

Eğer böyle dersiniz, biz daha size ne diyelim. Sadece deriz ki: Hidayet ve tevfik Allah'tandır, Allah size hidayet versin, kalbinizdeki kilidi açsın. Sizlere son sözümüz bu olur!..

HADİS-İ ŞERİFLERDE TEBERRÜK

Sevgili kardeşlerim, eserimizin bu bölümüne kadar teberrükü ayet-i kerimelerle ispat ettik. Bu başlıkta ise teberrükü **hadis-i şeriflerle ispat** edeceğiz.

BİRİNCİ DELİL

Peygamberimiz (asm)'in Mübarek Saçıyla Teberrük

Cafer İbni Abdillâh (ra)'ın babasından rivayetine göre, Yermük günü Halid İbni Velid Hazretleri takkesini kaybedince: **"Onu arayın."** buyurdu. İnsanlar onu ne kadar aradılsa da bulamayınca: **"Tekrar arayın."** buyurdu. Sonra bulunduğu onun eski bir takke olduğu görülünce Halid İbni Velid şöyle buyurdu:

"Bir kere Resulullah (asm) umre yaptığında başını tıraş edince insanlar onun saçlarını almaya yarıştılar. Ben hepsini geçerek alın saçını aldım ve bu takkenin içine yerleştirdim. Ve bu takke ile hangi muharebeye katıldım sa mutlaka (o mübarek saçın bereketiyle) yardım olunmakla rızıklandırıldım." (Taberani, *Mu'cemu'l-Kebir*, No:3804, 4/104; Hakim, *Müstedrek*, No: 52299, 3/338; İbni Hacer, *El-Metalibu'l-A-liye*, No: 4044, 4/90; Ebu Yâla, *Müsned*, No: 7183, 13/139)

İmam Ayni'nin beyanına göre, Halid İbni Velid'in takkesini çok aratmasına karşılık sahabe-i kiramdan vaki olan itiraz üzerine Halid İbni Velid şöyle dedi:

"Ben bu takkenin değerinden sebep yapmadım velakin ben onun müşriklerin ellerine düşmesini istemedim. Çünkü onda Resulullah'ın kıllarından bir miktar vardı." (Ayni, *Umtedü'l Kari*, 3/37)

İKİNCİ DELİL

Peygamberimiz (asm)'in Vefatından Sonra Mübarek Tüyleriyle Teberrük

Osman İbni Abdillâh İbni Mevheb (ra) şöyle anlatıyor:

“Ehlim beni Resulullah'ın ailesi Ümmü Seleme'ye bir gümüş bardak içindeki su sebebiyle yolladı. O bardak içinde Resulullah'ın saçları vardı. İnsanlardan birine nazar veya herhangi bir hastalık isabet ettiği zaman, Ümmü Seleme validemize kabını gönderirdi. Ben de gidişimde Ümmü Seleme'nin yanında küçük bir kaba rastladım ki içinde Resulullah'a ait bir takım kırmızı saçlar gördüm.” (Buhari, Li-bas: 64, No: 5557, 5/2210)

İmam Ayni bu hadiseyi şöyle açıklar:

Ümmü Seleme'nin yanında deve çanına benzeyen küçük bir kap içinde Resulullah (asm)'ın saçlarından bir miktar kırmızı saç vardı. (Peygamberimizin saçlarının rengi kırmızı değildi. Ancak kına ile boyanmış bir zamanda kesilen saçları olabilir.) İnsanlar hastalandıkları zaman bunlarla teberrük eder, yani bereketiyle şifa isterler ve o saçları alıp bir su kabına koyarak içinde saç bulunan suyu içerler, böylece şifa bulurlardı. Ravi Osman'ın ailesi de o saçlardan bir miktar almış ve onu gümüş bir kap içine koyarak içinde bulunan suyu şifa niyetine içip şifa bulmuşlardır. Sonra Osman'ı bu kap ile Ümmü Seleme validemize göndermişler, Ümmü Seleme validemiz de kabı almış onu cülcül (deve çanına benzeyen bir kap) içine koymuş, ravi Osman da onun içinde kırmızı saçları görmüştür. (Ayni, Umte'dü'l Kari, 22/49; Kastalani, İrşadü's-Sâri, 8/465)

ÜÇÜNCÜ DELİL

Peygamberimiz (asm)'in Saçlarını İnsanlara Dağıtması

Enes İbni Malik Hazretlerinden rivayet edildiğine göre, Resulullah (asm) Mina'ya vardığında Cemre'ye (büyük şeytana) gelip taşladıktan sonra, Mina'daki menziline geldi ve kurban kestikten sonra berbere: "Al" diye önce sağ tarafına, sonra sol tarafına işaret buyurdu. Sonra saçlarını insanlara vermeğe başladı. (Müslim, Hac: 56, No:1305, 2/947; Ahmed İbni Hanbel, Müsned, No:12093, 4/223; Beyhaki, Sünen-i Kübra, No:9400, 5/168)

Enes İbni Malik Hazretlerinden şöyle rivayet edilmiştir:

Resulullah (asm) cemreyi taşıdığı anda kurbanı kesip tıraş olduğu

vakit başının sağ tarafını berbere uzattı. O da onu tıraş etti. Sonra Ensar'dan Ebu Talha'yı çağırarak bu saçları ona verdi. Sonra başının sol tarafını da berbere uzatarak "**Tıraş et.**" dedi. Berber o tarafı da tıraş edince Resulullah (asm) bu saçları da Ebu Talha'ya vererek, "**Bunları insanlar arasında taksim et.**" buyurdu. (Müslim, Hac: 56, No: 1305/326, 2/948; Tirmizi, Hac: 73 No:912, 3/255; Ebu Davud, Menasik: 78, No:1981, 1/606; Humeydî, Müsned, No: 1220, 2/512)

Hafs İbni Gıyas Hazretlerinden rivayet edildiğine göre, berber, Resulullah (asm)'ın mübarek başının sağ tarafından başlayarak saçları birer ikişer kıl olmak üzere halk arasında dağıttı. (Müslim, Hac:56, No:1305/324, 2/947)

DÖRDÜNCÜ DELİL

İnsanların Peygamberimiz (asm)'in Saçlarını Almak İçin Yarışmaları

Hz. Enes (ra) şöyle buyurmuştur:

“Resulullah (asm) Mina'da başını tıraş edince başının sağ tarafındaki saçları eline aldı. Tıraş bitince onları bana uzatarak: "**Ey Enes, bunları al, Ümmü Süleym'e (annene) götür.**" buyurdu. İnsanlar Resulullah (asm)'ın anneme verdiği bu özelliği görünce, Resulullah (asm)'ın saçının kalan kısmını almak için yarışa girerek herkes bir parçayı almaya çalıştı.”

Bu hadis-i şerifi Hz. Enes'ten rivayet eden Muhammed İbni Sîrin (ra) şöyle anlatıyor: Ben bu hadis-i şerifi Abidetü'l-Selmani'ye anlattığımda O şöyle buyurdu:

"Benim yanımda o kıllardan bir tanenin bulunması, elbette bana yerin üstünde ve içinde bulunan her sarı ve beyazdan (bütün kıymetli eşya ve madenlere sahip olmamdan) daha sevgilidir." (Ahmed İbni Hanbel, Müsned, No: 13686, 4/509; Beyhaki, Sünen-i Kübra, Salat: 523, No: 4223, 2/599)

İbni Sîrin Hazretlerinin şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: Bir kere ben, Âbide (ra)'a: "*Yanımızda Resulullah'ın saçından bir miktar bulun-*

maktadır ki, biz onu Enes (ra) tarafından elde etmiştik." dedim. Bunun üzerine Âbide (ra) şöyle dedi:

"Benim yanımda Resulullah'tan bir tek saç telinin bulunması, muhakkak bana dünyadan ve dünyadaki şeylerden daha sevimlidir."
(Buhari, Vudu':32, No:168, 1/75)

Hadiste bahsi geçen Âbide Hazretleri tabîinin büyüklerinden olup Peygamber Efendimiz (asm)'in vefatından iki sene evvel İslam ile şeref lenmiş, fakat onu görmemiştir.

BEŞİNCİ DELİL

Peygamberimiz (asm)'in, Abdest Suyunun Artığının Korunmasını İstemesi

Talk İbni Ali (ra) şöyle anlatıyor:

Bir cemaat halinde Resulullah'a gelip biat ettik ve onunla beraber namaz kıldık. Sonra kendisine, bizim memleketimizde kendimize ait bir kilisemiz bulunduğunu haber verdik ve bize abdest suyunun artığını vermesini istedik. Bunun üzerine Resulullah (asm) bir su isteyerek abdest aldı ve ağzını çalkalayıp abdest suyunu bir su kabına döktükten sonra bize emrederek:

"Yola çıkın. Memleketinize geldiğinizde kilisenizi yıkın, yerine bu suyu serpin ve orayı mescid edinin."

buyurdu. Bunun üzerine biz: "*Şüphesiz ki şehir uzaktır, sıcak da şiddetlidir, bu su kuruyabilir.*" deyince, Resulullah (asm) şöyle buyurdu:

"Suya ilave edin; çünkü benim abdest suyum, eklenen suyun ancak temizliğini artırır."

O zaman biz yola çıkarak şehrimize geldik. Kilisemizi bozarak yerine o mübarek suyu serptik ve o mekanı mescid yaparak ezan okuduk. **Rahip**, Tay kabilesinden bir adamdı. Ezanı duyar duymaz: "**Hak bir davettir.**" dedi. Sonra bizim vadilerimizden birine yönelip gitti. Biz sonra onu göremedik. (Nesâî, Mesacid:11, No: 700, 2/369; Hatib-i Tebrizi, Mişkâtü'l-Mesabih, Salat: 7, No:716, 1/228; İbni Hibban, No: 1120,

2/224; Taberani, *Mucemu'l-Kebir*, No: 8241, 8/332; Ahmed İbni Hanbel, *Müsned*, No: 16293, 5/494; İbni Sa'd, *Tabakat*, 5/552; Ebu Nuaym el-İsbahani, No:47, 1/90; İbni Ebi Şeybe, *Musannaf*, *Salat*:304, No:10, 1/528)

Şüphesiz burada, sahabe-i kiramın içlerinde yerleşmiş kuvvetli bir sır bulunmaktadır. **Şöyle ki:**

Medine-i Münevvere sularla dolu iken, hatta kendi memleketlerinde su bol iken, özellikle Peygamber Efendimiz (asm)'in abdest suyunu istemişlerdir. Bu, o suyun bereketinden dolayıdır. Yoksa az bir suyu, uzak bir yola, o sıcakta, şehirden şehre taşıma sıkıntısına katlanmalarının ne manası olabilir?

Ayrıca onların "*Bu su yolda kurur.*" sözlerine karşı, Resulullah'ın: "**Ona su ilave edin...**" buyurması, onların bu yaptıklarından razı olduğu, bu hareketlerini tasvip ettiği ve suya sirayet eden bereketin daim kalacağını ortaya koymaktadır.

İbni Hacer'in beyanına göre, **bu hadis-i şerif, Resulullah (asm)'ın eserleriyle teberrükte bulunmanın ve o eserleri şehirlere taşımanın cevabına delildir.** Ayrıca Resulullah'ın bedenine değen şeyin ebediyen değişmeyeceğine, bilakis Resulullah'ın kıymetli uzuvlarına değmesi sebebiyle elde ettiği kemal üzere kalacağına ve ona değen her şeyin de bereket kazanacağına işaret etmektedir.

ALTINCI DELİL

Peygamberimiz (asm)'in Teri ile Teberrük

Hiz. Enes (ra)'dan rivayet edildiğine göre, annesi Ümmü Süleym, Resulullah (asm) için deri bir yaygı yayar, Resulullah (asm) da onun yanında o yaygı üzerinde kaylule yapardı. Resulullah (asm) uyuduğunda çok terlerdi. Ümmü Süleym, Resulullah (asm)'in terinden ve tüyünden alarak bir kavanozda toplar, sonra onu bir kokunun içinde cem ederdi. Enes bin Malik Hazretleri vefat edeceği zaman, cenazesine sürülecek olan kokunun içerisine ondan katılmasını vasiyet etti ve böylece yapıldı. (*Buhari, İsti'zan*: 41, No:5925, 5/2316; *Müslim, Fezail*: 22, No: 2332, 4/1816; *Ahmed İbni Hanbel, Müsned*, No: 27187, 10/319)

Hadis-i şerifin ravisi Hz. Enes'in annesi olan Ümmü Süleym Hazretleri, Resulullah (asm)'ın mahrem akrabasından süt teyzesi olduğu için, Resulullah (asm) onun evine girerek yanında istirahat ederdi. **İşte bu hadis-i şerif, Resulullah (asm)'ın eserleriyle teberrukta bulunmanın caiz olduğuna delalet etmektedir.**

Diğer bir rivayette, Ümmü Süleym'in Resulullah (asm)'ın teri ile teberrukta bulunduğunu bizzat Resulullah'ın görüp tasvip buyurduğu zikredilmektedir. Nitekim Enes bin Malik Hazretleri şöyle buyurmuştur:

Resulullah (asm) Ümmü Süleym'in evine girer ve o yokken yatağında uyurdu. Bir gün gelerek onun yatağında uyudu. Ümmü Süleym'e: *"İşte Peygamber senin evinde, yatağının üzerinde uyudu."* denildiğinde, Ümmü Süleym hemen geldi. Resulullah terlemiş, teri yatağın üzerindeki deri parçasında toplanmıştı. Ümmü Süleym derhal çantasını açarak bu teri kurulamaya ve onu kavanoza sıkmaya başladı. O sırada Resulullah (asm) uyanıp: **"Ey Ümmü Süleym, ne yapıyorsun?"** diye sordu. O: *"Ya Resulullah, çocuklarımız için bunun bereketini umuyoruz."* dedi. Bunun üzerine Resulullah (asm): **"İsabet ettin."** Buyurdu. (Müslim, Fezail: 22, No: 2331/84, 4/1815)

Diğer bir rivayette de Ümmü Süleym bu soruya: *"Bu senin terindir, onu kokumuza katıyoruz. O, kokuların en güzellerindendir."* diye cevap verdi. (Müslim, Fezail: 22, No: 2331/84, 4/1815)

Bütün bu sahih rivayetlerden anlaşıldığına göre, Resulullah (asm) Ümmü Süleym'in ne yaptığını görmüş ve bunu uygun bulmuştur. Ümmü Süleym'in Resulullah (asm)'ın terini bir rivayette kokusu için, diğer rivayette ise bereket için toplaması arasında bir çelişki yoktur. Zira bu sözler Ümmü Süleym'in bu işi iki maksatla da yaptığını göstermektedir. (İbni Hacer, Fethu'l Bari, 11/74)

YEDİNCİ DELİL

Peygamberimiz (asm)'in Mübarek Cildine Değmekle Teberruk

Ensar-ı kiramdan biri olan Üseyd İbni Huzayr (ra) bir keresinde bir cemaatle konuşup onları güldürürken, Peygamberimiz (asm) onun

böğrüne bir ağaç parçasıyla vurdu. Bunun üzerine O: "*Bana kendini kısas ettir.*" dedi. Peygamberimiz (asm) de: "**Kısas hakkını al.**" buyurdu. Bunun üzerine Hz. Üseyd: "*Senin üzerinde gömlek var, benim üzerimde ise gömlek yoktu.*" dedi. O zaman Resulullah (asm) gömleğini kaldırıncı Hz. Üseyd hemen Resulullah'ı kucaklayıp böğrünü öpmeye başladı ve: "**Ben ancak bunu istiyordum ya Resulullah.**" dedi. (*Ebu Davud, Edep: 160, No: 5224, 2/778; Hakim, Müstedrek, No: 5262, 3/327; Beyhaki, Sünen-i Kübra, Cira: 25, No: 16021, 8/87; Taberani, Mu'cemu'l-Kebir, No: 556, 1/205*)

Başka bir hadis-i şerifte, Habban İbni Vâsi İbni Habban'ın, kavminin şeyhlerinden rivayet ettiğine göre, Resulullah (asm) Bedir günü ashabının saflarını düzeltirken elinde bulunan bir okla cemaati düzeltiyordu. O sırada saftan öne çıkmış olan Beni Adiyy İbni Neccar'ın yeminlisi Sevvad İbni Gaziye'nin karnına okla vurdu ve: "**Ey Sevvad, düzgün dur.**" buyurdu. Bunun üzerine O: "*Ya Resulullah, beni acıttın, muhakkak ki Allah seni hak ve adaletle göndermiştir, o halde bana kısas izni ver.*" dedi. O zaman Resulullah (asm) karnını açarak: "**Kısas yap.**" buyurunca, Hz. Sevvad hemen Resulullah'ı kucaklayıp karnını öptü. Bunun üzerine, Resulullah (asm): "**Ey Sevvad, bunu neden yaptın?**" diye sordu. O: "*Ya Resulullah, gördüğün hadise vuku buldu. Ben de seninle olan en son buluşmam, cildimin senin cildine değmesi olsun istedim.*" dedi. Bunu duyan Resulullah (asm) ona dua etti. (*İbni Hişam, es-Siretü'n-Nebeviyye, 2/202; İbni Kesir, el-Bidaye ve Nihaye, 3/307*)

Başka bir hadis-i şerifte, Enes bin Malik Hazretlerinden rivayet edildiğine göre, çöl ehlinin Zahir isimli bir adam Resulullah (asm)'a çölden bir takım hediyeler (*otlardan, kokulu bitkilerden, devalardan*) getirirdi. Yola çıkmak istediğinde de Resulullah (asm) ona şehirde bulunan eşyadan yol hazırlığı verirdi. Bu hususta Resulullah (asm): "**Şüphesiz ki Zahir bizim badiyemiz, biz ise Onun hazırlarıyız.**" (*yani o bizim çöldeki ihtiyaçlarımızı, biz ise onun şehirdeki ihtiyaçlarını görmektediriz*) derdi ve onu çok severdi. O, yüzü çirkin olan bir zattı. Bir gün eşyasını satarken Resulullah (asm), O görmediği halde onu kucaklayınca, O: "*Sal beni, bu kim?*" dedi. Sonra dönüp baktığında Resulullah'ı tanıyınca, sırtının Resulullah'ın göğsüne yapışan kısmını (*bereket umuduyla*)

Resulullah'a dokundurmak istediğinden geri çekmedi. Bunun üzerine Resulullah (asm): **"Bu köleyi kim satın alacak?"** deyince, O: *"Ya Resulullah, o zaman beni ucuz bulursun."* dedi. Resulullah (asm) da: **"Lakin Allah indinde sen ucuz değilsin."** buyurdu. (*Ahmed İbni Hanbel, Müsned, No: 12648, 4/323; Tirmizi, Şemail, No: 231; Ebu Ya'la, Müsned, No: 3456, 6/174; Beyhaki, Sünen-i Kübra, Şehadet: 82, No: 21172, 10/419*)

Günümüzde Resulullah (asm)'ın sakal-ı şerifini, hırka-i şerifini ve kabr-i şerifini ziyaret edenleri müşrik sayanlar, bu sahih rivayetlerde geçen yüce sahabelerin yaptıklarını görseler acep ne derlerdi? Acaba haklarında, **"Yol gösteren yıldızlar"** buyrulan bu zatlara uyanlar mı hidayet üzeredir, yoksa onlara müşrik diyen bir kısım zavallılar mı hidayet üzeredir? Artık akıl ve insaf sahibi herkes bu hususta kararını vermelidir!

SEKİZİNCİ DELİL

Peygamberimiz (asm)'in Namaz Kıldığı Yerle Teberrük

Şerefü'r-Ravha, Medine-i Münevvere'ye iki konak mesafede bir yerdir. Buranın fazileti hakkında Ebu Hureyre Hazretleri tarafından rivayet edilen hadis-i şerifte Peygamberimiz (asm) şöyle demiştir:

"Burası cennet vadilerinden bir vadidir. Bu vadiye benden evvel yetmiş peygamber namaz kılmıştır. İmran oğlu Musa da İsrailoğullarından yetmiş bin kişi ile hac veya umreye niyet etmiş olarak buraya uğramıştır." (*Ayni, Umdetu'l-Kari, 4/269; İbni Şebbe, Tarihi'l-Medineti'l-Münevvere, 1/80; Vefai'l-Vefa, 2/167-168*)

Diğer bir rivayette, sahabenin büyük fakihi olan Abdullah İbni Ömer Hazretlerinin yolda giderken öğle namazını kılmayıp o mekana varınca kıldığı, sabah namazının vakti girmeden veya seherin sonunda oraya uğradığında bekleyip sabah namazını orada kıldığı nakledilmektedir.

Musa İbni Ukbe şöyle anlatmaktadır:

Abdullah İbni Ömer'in oğlu Salim'in bir takım mekanları araştırıp

oralarda namaz kıldığını gördüm. O da babası Abdullah İbni Ömer'in bu mekanlarda namaz kılmayı âdet haline getirdiğini ve Resulullah (asm)'ı o mekanlarda namaz kılariken gördüğünü naklederdi. (*Buhari, Mesacid: 55, No: 469, 1/183*)

Sahabe-i kiramın dört büyük fakihinden biri olan Abdullah İbni Ömer'in ve oğlu Salim'in, Resulullah (asm)'ın namaz kıldığı mekanları bu derece arayıp oralarda namaz kılmaya özen göstermesi, **teberrükten** başka neyle izah edilebilir?

Mahmud İbni-r Rabî' el-Ensari şöyle anlatıyor:

Resulullah (asm)'ın ashabından, aynı zamanda Bedir'de bulunan Ensar'dan olan İtban İbni Malik (ra) bir kere Resulullah (asm)'a gelerek şöyle dedi:

"Ya Resulullah, gözüümü beğenmiyorum (yani gözüüm zayıfladı). Ben kavmime namaz kıldırırmaktayım. Yağmurlar yağınca benimle onlar arasındaki vadide seller akıyor. O zaman ben onların mescidine gidip kendilerine namaz kıldırırmaya imkan bulamıyorum. Ya Resulullah, istedim ki sen bana gelesin, evimde namaz kılasın da ben o yeri namazgah edineyim."

Benim bu sözüm üzerine Resulullah (asm) bana, **"İnşallah yaparım."** dedi. Ertesi gün Resulullah (asm), Hz. Ebu Bekir ile beraber gün yükseldiği vakit bana geldiler. Resulullah (asm) eve girmek için izin istedi. Ben de izin verdim. Eve girdiğinde oturmadı. Sonra: **"Evinin neresinde namaz kılmamı istersin?"** buyurdu. Ben evin bir tarafını ona gösterdim. Resulullah (asm) namaza durmak için tekbir aldı. Biz de durup saf olduk. İki rekat kıldıktan sonra selam verdi. (*Buhari, Mesacid: 14, No:415, 1/164; Müslim, İman: 10, No:33, 1/61; İbni Mace, Mesacid: 8, No: 754, 1/249; Nesei, İkamet: 46, No: 843, 2/440; Ebu Davud et Tıyalesi, No: 1241*)

İmam-ı Ayni, İmam Nevevi ve İmam Kastalani Hazretleri bu hadisten şu hükümleri çıkarmışlardır:

1. Salihlerin eserleriyle teberrük caizdir.

2. Onların namaz kıldığı yerlerde namaz kılmak güzeldir.
3. Onlardan bir şeyi bereketli kılmalarını istemek caizdir.

DOKUZUNCU DELİL

Peygamberimiz (asm)'in Mübarek Ağzının Değdiği Yerle Teberrük

Abdurrahman İbni Ebi Amre (ra) (*Kebşetü'l-Ensariyye denen*) nine-sinden rivayet etmiştir ki:

“(Bir defa) Resulullah (asm) onun evine girip, yanında asılı bulunan su tulumundan ayakta su içti. Kebşe (ra) da Resulullah (asm)'in mübarek ağzının dokunduğu tulumun ağzının bereketini umarak onu kesti (sakladı).” (İbni Mace, *Eşribe*:21, No: 3423, 2/1132, Tirmizi, *Eşribe*: 18, No:1892, 4/306, Humeydi, *Müsned*, No: 354, 1/172, Taberani, *Mu'cem-i Kebir*, No: 8, 25/15)

Yine Enes İbn-i Malik (ra)'dan, **“Ümmü Süleym (ra)'nın Resulullah (asm)'in içtiği kırbanın ağzını evinde bereket için sakladığı”** rivayet edilmiştir. (Ahmed İbni Hanbel, *Müsned*, No: 12189, 4/238)

Bütün bu hadis-i şerifler sahih senetlerle sabittir ve en sağlam kaynaklarda kaydedilmiştir. **Burada sorulması gereken soru şudur:**

Sahabe-i kiramın, Resulullah (asm)'in eserlerini korumalarının gayesi neydi? Sadece bir hatıra mıydı? Yoksa müzeye koymak için saklamak mıydı? Eğer öyleyse, kendilerine bir bela ve hastalık geldiğinde Allah Teâlâ'ya yalvarırken niçin onlarla Allah Teâlâ'ya yöneliyorlardı?

Sahabe-i kiramın bu eşyaları saklamada tek bir gayesi vardı, o da bu eşyayla **teberrük**tü.

ONUNCU DELİL

Peygamberimiz (asm)'e Dokunan Eli Öpmekle Teberrük

Yahya İbni Hâris es Zimari (ra) şöyle buyurdu:

Bir kere Vâsile İbni Eska ile karşılaştığımda ona: **“Sen bu elinle Re-**

sulullah (asm)'a biat ettin değil mi?" diye sordum. O *"Evet."* deyince, ben, **"Ver elini öpeyim."** dedim. O elini verdi, ben de öptüm. (*Taberani, Mu'cemu'l-Kebir, No: 226, 22/94; Heysemi, Mecmeu'z-Zevaid, No: 12798, 8/84*)

Yine Abdurrahman İbni Rezin (ra) şöyle anlatıyor:

Bir kere Rebeze (*denen yere*) uğradığımızda, bize: *"Burada Seleme İbni Ekva var."* denildi. Hemen varıp ona selam verdik. O ellerini çıkartıp (*göstererek*): **"Ben bu ellerle Allah'ın Nebisine biat ettim."** dedi ve deve eli gibi olan iri ve büyük ellerini çıkarttı (*uzattı*). Biz de kalkıp onları öptük. (*Buhari, Edeb-i Müfred, Bab: 445, No: 1002, s. 264*)

Yine İbni Cüd'an (ra) şöyle anlatıyor:

Bir kere Sabit (ra), Hz. Enes'e: **"Elinle Resulullah (asm)'e dokundun değil mi?"** dedi. O: *"Evet."* diye cevap vermesi üzerine onun elini öptü. (*Buhari, Edeb-i Müfred, Bab: 445, No: 1003, Sh.264*)

ON BİRİNCİ DELİL

Peygamberimiz (asm)'in Cübbesiyle Teberruk

Hz. Ebubekir-i Sıddık (ra)'ın kızı Esmâ (ra), Kisra'ya mensup (*Acem hükümdarlarının giydiği*) ipekten yaması bulunan, kenarları diba (*kalın kıymetli ipek*) ile geçilmiş taylasanlar (*iki parmak genişliğinde ipekten uzun şeritleri*) olan cübbesini çıkarıp (*göstererek*) şöyle dedi:

"İşte bu, Resulullah (asm)'ın cübbesidir. Bu cübbe vefatına kadar Hz. Aişe'nin yanında idi. O vefat edince ben aldım. Resulullah (asm) onu giyerdi. Biz de onu hastalar için yıkıyoruz (suyunu onlara içiriyoruz). Onunla şifa talep ediliyor." (*Müslim, Libas ve Ziyet: 2, No: 2069, 3/1641*)

İmam-ı Nevevi Hazretlerinin beyanına göre, bu hadis-i şerif, salihlerin eserleriyle teberrukte bulunmanın müstehab olduğuna delalet etmektedir. (*Sahih-i Müslim, Şerhü'n-Nevevi, 14/44*)

ON İKİNCİ DELİL

Peygamberimiz (asm)'in Elinin Değdiği Yerde Teberrük

Safiyye binti Meczze (ra)'dan rivayet edildiğine göre, Ebu Mahzûre'nin başının ön tarafında perçemi vardı ki, oturduğu zaman onu saldığında yere değdi. Bir kere ona: “*Bu saçı kesmeyecek misin?*” denildiğinde, O: “**Resulullah (asm) eliyle bu saçıma değdiği için ölünceye kadar onu kesecek değilim.**” dedi ve ölünceye kadar onu kesmedi. (Taberani, Mu'cemu'l-Kebir, No: 6746, 7/176, 177, Ebu Davud, Salat: 28, No: 501, 1/191, Ahmed İbni Hanbel, Müsned, No: 15376, 5/242)

ON ÜÇÜNCÜ DELİL

Peygamberimiz (asm)'in Bardağı ve Namaz Kıldığı Yerde Teberrük

Ebu Bürde (ra) şöyle anlatıyor:

Bir kere Medine-i Münevvere'ye geldiğimde Abdullah İbni Selam beni karşılayarak bana: “**(Haydi benimle beraber) evime yürü de sana Resulullah (asm)'in içtiği bardaktan içireyim, hem de Resulullah'ın (namaz) kıldığı yerde kılarırsın.**” dedi. Ben onunla beraber gittiğimde bana sevik (*arpa ve buğday unundan yapılan çorba*) içirdi, hurma yedir-di. Resulullah (asm)'in namaz kıldığı yerde de namaz kıldım. (Buhari, El İ'tisam bi'l-Kitabi ve's-Sünne: 16, No: 6910, 6/2673)

Burada şu soruyu soralım:

- Abdullah İbni Selam Hazretleri niçin Ebu Bürde'yi evine çağırıyor? Allah Resulü'nün su içtiği kaptan su içirmek ve Resulullah'ın namaz kıldığı yerde namaz kıldırmak için...

Eğer teberrük caiz olmasaydı, Abdullah İbni Selam Hazretleri bu davette bulunur muydu? Ayrıca teberrük caiz olmasaydı, Ebu Bürde Hazretleri bu davete icabet eder miydi? Elbette etmez ve şöyle derdi: “*Teberrük caiz değildir ve şirk tir. Ben sizinle gelmem.*” Lakin böyle dememiş ve davete icabet etmiştir. İşte bu davet ve icabet, teberrükün caiz olduğuna açık bir delildir.

ON DÖRDÜNCÜ DELİL

Peygamberimiz (asm)'in Minberiyle Teberrük

İbrahim İbni Abdirrahman İbni Abdilkari (ra)'ın beyanına göre, Abdullah İbni Ömer'in, elini Resulullah (asm)'ın minberinde oturduğu yere koyup, sonra yüzüne sürdüğü görülmüştür.

İbni Kuseyd ve Utbi'den rivayet edildiğine göre, Mescid-i Nebevi tenhalaştığında Resulullah (asm)'ın ashabı, minberin kabr-i şerif tarafindaki Rumman'e (Resulullah'ın sağ eliyle tuttuğu nara benzeyen topuza) sağ elleriyle dokunup teberrükte bulunurlar, sonra kibleye yönelip bu vesile ile Allah Teâlâ'ya yalvarırlardı. (*Kadı İyaz, Eş-Şifa bi Ta'rif-i Hukuki'l-Mustafa, 2/86, İbni Sa'd, Tabakat, 1/254*)

Bu gibi teberrüklere şirk diye karşı çıkan Vehhâbi fırkasının en büyük imamı olan İbni Teymiye bile bu hususta doğru bir nakil yaparak, **“İmam Ahmed İbni Hanbel'in, Resulullah (asm)'ın minberine el sürmeye ruhsat verdiğini; İbni Ömer, Said İbni Müseyyeb ve Yahya İbni Said gibi Medine-i Münevvere'nin en büyük fakihlerinin bunu yaptıklarını”** zikretmiştir. (*İbni Teymiye, İktizâu's-Sıratı'l-Müstakim, s. 367*)

Bütün bu hadis-i şeriflerden anlaşılan şudur ki; Resulullah (asm)'ın kendisiyle, eserleriyle ve ona ait herhangi bir şeyle teberrükte bulunmak, beğenilen ve uygun görülen bir yoldur.

ON BEŞİNCİ DELİL

Peygamberimiz (asm)'in Kabr-i Şerifi ile Teberrük

Amr İbni Meymun el Evdi (ra) şöyle anlatıyor:

Ben (*mihrapta yaralandıktan sonra ölüm döşeginde olan*) Hz. Ömer'i gördüm. (*Oğluna hitaben*) şöyle diyordu:

“Ya Abdellah İbni Ömer! Müminlerin annesi Aişe'ye git. ‘Ömer İbnil Hattab sana selam söylüyor.’ de sonra ondan benim iki arkadaşım (Resulullah ve Ebu Bekir ile) gömülmemi iste.”

İbni Ömer, babasının bu teklifini Hz. Aişe'ye ulaştırınca, O şöyle dedi:

“Ben o مکانı kendim için istiyordum ama, elbette ki bugün onu kendime tercih edeceğim.”

İbni Ömer dönünce, Hazreti Ömer ona: **“Yanındaki (haber) nedir?”** diye sordu. O: **“Ya Emirel Müminin! Aişe sana izin verdi.”** deyince, Hazreti Ömer şöyle buyurdu:

“Hiçbir şey, bana o yatacak yerden daha önemli değildi.” (Buhari, Cenaiz: 94, No: 1328, 1/469)

İbni Hacer'in beyanına göre, bu rivayet salihlerin üzerine yağacak rahmeti ve onları ziyaret eden hayır ehlinin duasını umut ederek, onlarla kabir komşusu olmaya düşkünlüğün faziletine delalet etmektedir.

Muhammed İbni Ahmed ez Zehebi Hazretleri şöyle buyurmuştur:

İbni Ömer'in Resulullah (asm)'ın kabrine el sürmeyi mekruh saydığı rivayet edilmekteyse de İbni Ömer bunu saygısızlık olarak kabul ettiğinden kerih görmüştür. Yoksa Ahmed İbni Hanbel'e, **“Kabir-i Nebeviye dokunmak ve öpmek.”** hakkında sorulduğunda, bunda bir beis görmemiştir. Nitekim oğlu Abdullah İbni Ahmed onun bu görüşünü rivayet etmiştir.

Eğer burada: **“Sahabe böyle neden yapmamıştı?”** denilecek olursa, buna şöyle cevap verilir:

“Çünkü sahabe hazaratı Resulullah (asm)'ı diri olarak görmüşler, elini öpmüşler, abdest suyunu kapışmak için az kalsın birbirini öldürmüşler ve Hacc-ı Ekber günü tertemiz saçlarını bölüşmüşlerdir. Biz ise böyle büyük bir nasibe nail olamadığımızdan, hürmet ve saygı ile onun kabrinin üzerine atılmaktayız. Sabit-i Bennan Hazretlerinin nasıl yaptığını görmez misiniz? O: “Bu el, Resulullah (asm)'ın eline değmiştir.” diyerek, Enes İbni Malik'in elini öper ve yüzüne sürerdi. İşte bütün bunlar bir Müslümanın Resulullah (asm)'a karşı aşırı muhabbetinden kaynaklanmaktadır. Zira mümin kişi Allah'ı ve Resulünü; canını, malını, oğlunu, kızını, bütün insanları, hatta cenneti ve hurileri sevmesinden

daha fazla sevmekle memurdur.

Yine Hafız Zehebi, Ahmed İbni Hanbel'in oğlu Abdullah'ın şöyle buyurduğunu nakletmiştir:

“Ben babamın, Resulullah'ın saçlarından bir saç alıp ağzına koyarak öptüğünü gördüm. Onun, o saç gözünün üzerine koyup suya daldırdığını ve o suyu içerek şifa umduğunu gördüm. Yine onun, Resulullah'ın çanağını alarak büyük su kabı içinde yıkayıp sonra içindekini içtiğini gördüm. Ayrıca onu, şifa niyetiyle zemzem suyundan içip onu ellerine ve yüzüne sürerken gördüm.” (Zehebi, *Siyer-ü E'lâ-münnübela*, 11/212)

ON ALTINCI DELİL

Salihlerin ve Geçmiş Peygamberlerin Eserleriyle Teberrük

Abullah İbni Ömer (ra)'dan rivayet edildiğine göre, insanlar Resulullah (asm) ile birlikte Semud kavminin toprağı olan Hicr'de konakladıklarında, oranın kuyularından su çekip onunla hamur yoğurdular. Bunu gören Resulullah (asm), çektikleri suyu dökmelerini, hamuru da develerine yem yapmalarını emir buyurdu. Ayrıca onlara, (Hz. Salih'in mucizesi olmak üzere kayadan çıkan) dişi devenin içtiğı kuyudan su çekmelerini emretti. (Müslim, *Zühd*: 1, No: 2981, 4/2286)

İmam Nevevi Hazretlerinin beyanına göre, bu hadis-i şerif, zalimlerin su kuyularından kaçınıp, salihlerin kuyularından su alarak teberrükte bulunmaya teşvik etmektedir. (Nevevi, *Şerh-u Müslim*, 18/112)

ON YEDİNCİ DELİL

Mescid-i Aşşar ile Teberrük

İbrahim İbni Salih İbni Dirhem (ra) şöyle anlatıyor: Babamın şöyle dediğini işittim:

Bir kere hacca giderken içimizden biri (Hz. Ebu Hureyre) bize: **“Yakınınızda Übülle isimli bir kasaba var mıdır?”** diye sordu. Biz: **“Evet.”** deyince, O:

“İçinizde kim benim için Medcid-i Aşşar’da iki veya dört rekat kı-
lup da ‘*Bu namaz Ebu Hureyre’nin niyetine olsun.*’ diyeceğine söz verir?
Çünkü ben dostum Ebu’l-Kasım (asm)’ın şöyle buyurduğunu işittim:

**‘Şüphesiz ki Allah kıyamet gününde Mescid-i Aşşar’dan öyle şe-
hitler diriltecektir ki, Bedir şehitleriyle beraber onlardan başkası
kalkamayacaktır.’** (Ebu Davud, Melâhim: 10, No:4308, 2/516, Buhari,
Tarih-i Kebir, No: 942, 1/293)

Büyük muhaddis Allame Şeyh Halil Ahmed es Sehârenfuri’nin be-
yanına göre, bu hadis-i şerif, bedenle yapılan ibadetlerin sevaplarının
başkalarına hediye edilebileceğine ve veliler ile mukarreb kulların bu-
lunduğu yerlerin ziyaret edilip oralarla teberrükte bulunabileceğine de-
lalet etmektedir. (Ahmed es Sehârenfuri, Bezlu’l-Mechûd, 17/225)

**İşte işittiğiniz bütün bu hadis-i şerifler ve sahabe uygulamaları,
teberrükün caiz olduğunu ispat etmektedir.**

**Bu hadis-i şeriflere gözlerini kapayanlara deriz ki: Bu hadisleri,
Enes bin Malik gibi, Abdullah İbni Ömer gibi, Hz. Aişe gibi, saha-
benin en ileri gelenleri nakletmiştir. Ve bu rivayetler, Buhari gibi,
Müslim gibi, İbni Mace gibi en sahih kaynaklarda kaydedilmiştir.
Hadis hafızları bu hadisler üzerinde derinlemesine tahliller yapmış
ve bu hadislerin sıhhatinde ittifak etmişlerdir. Bütün bunlardan son-
ra teberrükü hâlâ inkâr eden varsa, onun hali, gündüzün ortasından
gözünü Güneş’e kapayan kişinin haline benzer. Işığı yok edemez, sa-
dece kendine gece yapar.**

Kardeşlerim, bu sözler, bu eserdeki son sözlerimiz. Rabbimi-
ze hamdüsena olsun, bir imanî eseri daha bizlere tamamlattı. Rabbim
bu çalışmalarımızı günahlarımıza keffaret yapsın. Bizleri kendine kul,
Habibine ümmet eylesin. Bir başka iman dersinde tekrar buluşuncaya
kadar hepiniz Allah’a emanet olunuz. Essalamu aleyküm. **Bu eseri bize
üç-beş günde tamamlatan Rabbimize hamdüsena olsun, günahları-
mıza keffaret yapsın. Âmin...**